

Събудилъ се паякътъ, гледа — огънятъ му нѣма! Ядосалъ се той, разтичалъ се, питалъ, разпитвалъ, но никой му не вѣрвалъ, че той е ходилъ въ дѣното на земята. Всички казвали, че мухата донесла огъня, и всички ѝ завиждали.

Най-послѣ паякътъ се оплакалъ на царя, че мухата му откраднала огъня, но като не могълъ да докаже, царятъ не му повѣрвалъ и го прогонилъ.

Тогава паякътъ се страшно разсърдилъ на мухитѣ. Той свикалъ всички паяци и ги заклелъ да плетатъ тънки мрѣжи, да ловятъ и да изтрѣбватъ мухитѣ и да имъ пиятъ кръвта, за да се хранятъ.

Но и до днесъ мухитѣ иматъ това право — да се хранятъ на всѣка царска трапеза, па не забравятъ да се гошаватъ и отъ трапезитѣ на всички хора, но затова ги всички мразатъ, а паяцитѣ най-много.

Ив. П-въ

Елате, птички изгладнѣли!